

та си, ни прѣдъ жени ти си, ни прѣдъ башти ти си, прѣдъ никого ништо. Животъ тѣ човѣшки струва колкото животъ тѣ на една мравка когато се касае за интереси ти на държавата.

(Едно заптие влиза и, като се покланя, подава една телеграма на Тахсинъ-паша).

Тахсинъ-паша, *(смѣдъ като прочита телеграмата).*

Всичко отива очарователно. Къдѣ полоношть са тука. Това се казова бързаніе. Диванъ тѣ се е надминалъ тоя пѣтъ. Турчинъ тѣ, който знае опште на земята да се наслаждава съ блаженства та на рай тѣ, може да бѣде равнодушенъ въ всичко. Горко томува, който смѣта на това равнодушие, когато се касае за смазване то на бунтуюшти се невѣрници! Бееве, аги и чорбаджий, въображение то ви тича постоянно по гозби и развеселия. Гозбити и развеселие то, които ви давамъ утрѣ, — никога човѣкъ не ги е видѣлъ ни на сънѣ!

(Бееве ти, аги ти и кадията покланетъ се и излизатъ).

Тахсинъ, *(къмъ едно заптие).*

Не намѣриха ли се опште дири ти на пѣвецъ тѣ?

Заптие то.

До сега опште ништо не се е узнало.

Тахсинъ.

Опште единъ вратъ за извиваніе. Отъ Найденова това? Гробъ тѣ на баштата вика синъ тѣ. Нека се крие. Ште го испратимъ наскоро при башта му понеже му е толкова милъ. *(На заптие то).* Излѣзъ. Кажу на Хасанъ-чаушъ да доведе Балкански.

(Заптие то се покланя и излиза).

ЯВЛЕНИЕ II.

Тахсинъ, Маринъ.

Тахсинъ.

И твоя та внука?